

בזיקה להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 23.10.25
נערך ונחתם ביום 4.12.25

התובעת: **טלי יפעת יפרח, ת"ז 37198017**
באמצעות ב"כ עו"ד אריאל פרייברג (מ.ר. 62254) ו/או
יגאל רסקין
מרחוב אבא הלל 7, רמת גן
טל': 03-7412358 פקס': 077-3180983
דוא"ל: Office@freiberg-law.com

– נ ג ד –

הנתבעות: **1. עיריית באר שבע**
2. איילון חברה לביטוח בע"מ, ח.פ. 520042169
שתיהן באמצעות ב"כ עו"ד יורם קמין ו/או אמיר סילש ואח'
מרחוב שחם 32, ת.ד. 6937, פתח תקוה 4934829
טל': 03-9444950; פקס: 03-9444960
דוא"ל: office@ksadv.co.il

תחשיב נזק מטעמה של התובעת

א. נתונים:

1. התובעת ילידת 2.9.1979 – עובדת הנתבעת 1 מיום 20.11.2016 והיא בת 37 במועד תחילת העסקתה, כבת 46 כיום.
2. במהלך שנת 2017 החלה התובעת לסבול מתופעות של תגובה אלרגית והחלה להיזקק לאשפוזים ובדיקות, אלה לא פסקו, אלא, החמירו במהלך וכתוצאה מעבודתה והכל כפי שיפורט להלן בהרחבה.

ב. נכותה – חוות הדעת:

3. התובעת צירפה לכתב התביעה **שתי חוות דעת** להוכחת טענותיה שברפואה ונכותה.
א. חוות דעת מומחה ברפואה תעסוקתית, ד"ר טמיר גפן, אשר בדק את התובעת קבע כדלקמן:
"לאחר בדיקתי ועיון בחומר הרפואי שלה, ובהתחשב בתמונה הקלינית של המחלה ותוך התחשבות באנמנזה הרפואית והתעסוקתית, כולל מבחן עבודה חיובי (עם הרכקה מהעבודה ובתקופת חופשים התופעות היו חולפות) וכאשר ידוע אודות חומרים לגביהם רגישה (Lauramine Oxide), ניתן לקבוע כי במקרה הנדון מדובר במצב של Contact urticaria משנית לחשיפה תעסוקתית ויש לראות במצבה כפגיעה בעבודה אשר התפתחה במנגנון מיקרוטראומה ע"י פגיעות זעירות נשנות וחוזרות, אשר במצטבר גרמו להתפתחות של המחלה. אני מעריך את נכותה הרפואית של גב' יפרח בשיעור של 30% על פי סעיף 80 (4) מותאם"

רצ"ב חוות דעת המומחה התעסוקתית, מסומנת "נספח 1"

ב. חוות דעת מומחה אלרגיה, אימונולוגיה ורפואה פנימית, ד"ר קובי שדה, קבע כדלקמן:
"הכשל של המעסיקים - המעסיקים התרשלו בכך שלא סיפקו תנאי עבודה בטוחים או מנעו את החשיפה לחומרים האלרגנים.

חרף ידיעתם על מצבה, המשיכו להציבה בסביבה רוויית חומרים מגרים באופן כללי והמשיכו לגרום לחשיפה לאלרגנים גם לאחר שנקבעה האבחנה בשנת 2020, תוך התעלמות מהמלצות ברורות מצד רופאיה, להימנע מחשיפה לחומרים אלו.

על המעסיקים היה לדאוג ולרכוש חומרי ניקוי שאינם מכילים חוזר זה. חשיפה תעסוקתית אינה דומה לחשיפה בתקציב שם מדובר בחשיפות קצרות יחסית. העובדה שמדובר בחשיפה חוזרת ונשנית החמיר את מצבה"

"מצב רפואי תעסוקתי - החולה פיתחה אלרגיה עזה מה שגרם לה לסבל ולנוק עורי וגרם לאובדן פרנסתה. היא ממשיכה לסבול מעור רגיש וחייבת בהמנעות מחשיפה לחומרי ניקוי רבים, שימוש בכפפות מיוחדות ללא לטקס וחשש מתמיד מחשיפה ללטקס בעת פרוצדורות רפואיות. לפיכך היא מתקשה לנהל את ניקיונות הבית ולחזור למעגל העבודה ההתקפים החוזרים ונשנים גרמו לה גם למצוקה נפשית וחרדה מתמשכת.

מסקנות

"קיימת היסטוריה רפואית ברורה, בדיקות קליניות ותעסוקתיות, ותיעוד רפואי המוכיחים קשר ישיר בין עבודתה של גב יפרח לבין מחלתה, אובדן כושר העבודה ונכותה. מניעת החשיפה לחומרים האלרגנים על ידי המעסיק גרם להחמרת מחלתה של גב יפרח ולהפיכתה לכרונית. על כן, אני קובע באופן חד - משמעי כי מדובר בפגיעה תעסוקתית שנגרמה בעבודה. עקב החשיפות החוזרות והנשנות התפתח בעיה לא הפיכה, היא נזקקת לשאת עמה ערכת טיפול תרופתית כולל אדרנלין, כיוון שחשיפה חוזרת עשויה להביא להתקף קשה ומסכן חיים.

אלמלא החשיפות החוזרות והנשנות מצבה היה כפי שהיה עובר לעבודה ומצבה לאורך חייה היה רגיל ולא היתה מגיעה לכדי התקפים מסכני חיים." (ההדגשות לא במקור - הח"מ)

בהתאם לחומרת המצב, אני מעריך את נכותה הרפואית בשיעור של 30% לצמיתות לפי סעיף 80(4).

רצ"ב חוות דעת המומחה בתחום האלרגיה והאימונולוגיה, מסומנת "כנספח 2"

נכות – נכות צמיתה בשיעור 30% בגין אקזמה כרונית לפי סעיף 80(4) לתקנות המל"ל.

ג. הבסיס לתחשיב:

4. התובעת, אשת חינוך לגיל הרך, מועסקת במנהל החינוך של הנתבעת 1, נשואה ואם לילדים.
5. תפקידה הוגדר ע"י הנתבעת 1 כ"סייעת לגננת" עבודה בהיקף של 100% משרה הכוללת "ביצוע עבודות ניקיון יומיומיות, הדחת, כלים טיפול פיזי והיגייני לילדים....ביצוע עבודות ניקיון יסודיות בגן בפינת הירק....".

רצ"ב מכתב הגדרת תפקיד מטעם הנתבעת 1, מסומן "כנספח 3".

6. במהלך עבודתה, נחשפה התובעת לחומרי ניקוי מסוגים שונים והשתמשה בכפפות, לאחר חשיפה ממושכת היא החלה לפתח תגובות אלרגיות שכללו נפיחות וחום.

7. אושפזה וטופלה במספר טיפולים תרופתיים נוגדי אלרגיה בניסיון לייצב את מצבה, מאז היא מטופלת בסטרואידים, נוטלת תרופות ונאלצת לשאת מזרקי אפיפן.
8. חרף מצבה והתקפי האלרגיה, התובעת נאלצה להמשיך לעבוד אצל הנתבעת 1, תוך התעלמות הנתבעת מהסכנה בחשיפתה לחומרים האמורים, דבר שהחמיר את מצבה הרפואי, היא המשיכה לסבול מהתקפי אלרגיה ונאלצה להתאשפז שוב.
9. בדיקות שנעשו לתובעת העלו קשר אפשרי בין מצבה לבין סבון מסוג לורמיד ומוצרי/ כפפות לטקס ונקבע כי עליה להימנע מחשיפה לגורמים אלה, אך חרף הקביעה, וחרף הסכנה היא נחשפה, ע"י הנתבעת 1, בל כורחה, פעם אחר פעם לגורמי הסיכון.
10. בעקבות ריבוי התקפים, שנגרמו עקב חשיפה נשימתית וחשיפות חוזרות ונשנות, התפתחה אצל התובעת אלרגיה כרונית מסכנת חיים, ממנה היא סובלת עד היום.
11. בשים לב לאופי המחלה, היא אינה מסוגלת להיות מועסקת במסגרות בהן עלולים להימצא האלרגנים, נבצר ממנה לעבוד ואף לשהות, במקומות בהם היא רגילה ומהם, בין היתר, התפרנסה כפי שהיה קודם לכן, עתידה התעסוקתי צומצם משמעותית, פרנסתה מוטלת בספק ונגרמו לה הפסדי שכר.
12. נוכח התנהלות הנתבעת 1 והתרשלותה, נאלצה התובעת לעבור בין מקומות שונים, עד למציאת מקום בו יכלה לעבוד ועובדי הנתבעת 1 הואילו להקפיד על מניעת חשיפתה לאלרגנים.
13. במסגרת הטיפולים שכללו מעקב רפואי אינטנסיבי, טיפול תרופתי בסטרואידים ועוד, נותרה התובעת עם תלות במזרקי אפיפן והמשך מעקב רפואי, דבר המגביל את תפקודה באופן שיש בו השפעה על התנהלותה היומיומית וכך גם בעתיד.
14. אין צורך להכביר במילים בדבר הקשר בין עבודתה, הכרוכה מעצם טיבה וטבעה בארגון וסדר, שהייה ממושכת בחלל סגור, להשפעתה של האלרגיה והמחלה – כמו גם ניהול משק ביתה וגידול ילדיה, בעטייה של רשלנות הנתבעת ומחמת תוצאותיה, מצויה התובעת בסכנה עם סף רגישות נמוך, היא סובלת מהתקפי אלרגיה, חולשה וחרדה מתמדת ויש לכך השפעה על חייה בכל הרבדים כאמור.
15. מאז התאונה מתקשה התובעת בניהול משק ביתה, נזקקת לעזרת הזולת ותיזקק לה גם בעתיד.
16. בשים לב לפגיעותיה נזקקת התובעת להוצאות בגין מוניות והסעות מיוחדות ותיזקק להוצאות אלה גם בעתיד.
17. שכרה של התובעת במומה, ברוטו, הסתכם בסך של 8,500 ש"ח בחודש.

רצ"ב טופס 106 לשנת 2024 מסומן כ"נספח 2"

18. התובעת תטען כי אילולא מצבה, מחמת ההתרשלות כמפורט, הייתה מתקדמת במערכת החינוך ושכרה היה מאמיר כדי סך של 12,000 ₪ לכל הפחות.

19. התובעת החלה לעבוד בנובמבר 2016 כסייעת בגני עירייה, בתחילה, בשים לב לותק, קיבלה שכר לפי שעות, לפי אופי העבודה, לאחר התקופה הראשונית ניתן לעבור למשכורת חודשית, קבועה ויציבה, יש לציין בנוסף כי בעבודת הסייעת, ותק העבודה הינו רכיב משמעותי בשכר ולאפשרות קידום עתידי.

20. חרף מצבה הרפואי והאלרגיות, התובעת עשתה מאמצים כבירים, אשר גבו מחירים כבדים, תוך סיכון חיים ממשי, להשתלב בעבודה, בעקבות הצורך לפרנס את משפחתה ומחוסר ברירה אחרת, וזאת, תוך חוסר התחשבות מצד מעסיקה, שכאמור לא פעל כנדרש למניעת התקפים נוספים והיווצרות המחלה.

21. אחרי התקפים, וכשמצבה הרפואי לא אפשר לה לעבוד, התובעת שהתה בימי חופש וימי מחלה, על חשבונה, בפרט ימי מחלה ממושכים אחרי ההתקף באוגוסט 2022.

רצ"ב תלושי שכר יולי - אוקטובר 2022 מסומנים כ"נספח 3"

22. מחמת מצבה כאמור, הייתה התובעת באי כושר לעבודתה ושכרה שולם על בסיס ניצול ממושך של ימי מחלה אותם צברה, על פי עקרון השבת המצב לקדמותו, יש ליתן פיצוי בשווי ערך שווי פדיון ימי המחלה. יצויין כי אי פדיון ימי מחלה בעלי ערך כספי הן במהלך חייה ולכל הפחות ואף מקבלים ביטוי משמעותי בעת הפרישה לפנסיה. הפסד זה חייב לקבל ביטוי בחישוב ההפסד שנגרם לה בעטייה של התרשלות הנתבעת.

23. **לצרכי פשרה בלבד**, יחושבו הפסדי ימי המחלה שניצלה בעקבות מצבה, על בסיס 110 ימי מחלה, על פי מפתח של 8 ימי מחלה שווים ליום עבודה אחד

24. אלמלא נכותה, בשים לב לוותק ולהכשרות הייתה עתידה להתקדם בעבודתה ולמצות את מלוא הפוטנציאל שטמון בה, בכישוריה ובניסיונה.

25. בשים לב למצבה הרפואי על השלכותיו כפי שבאו לידי ביטוי חוות הדעת ובאמור, ובהתחשב בגילה, ולכך שניסיונה התעסוקתי מצומצם ומסתכם בעבודה אצל הנתבעת 1 בלבד, קיים חשש לעתידה התעסוקתי.

26. **לצרכי פשרה בלבד** יחושבו הפסדי השתכרותה על בסיס שכר בשיעור 12,000 ש"ח כמפורט בסעיף 17 במכפלת נכות תפקודית בשיעור 30%.

ד. התחשיב

1. חישוב ערך פדיון ימי המחלה:

כמפורט בסעיף 23, ימי המחלה שנוצלו:

$$29.33 = 8 \times 110 / 30$$

שכרה ברוטו, כמפורט בסעיף 16, חלקי 22 ימי עבודה בחודש:

$$8,500 \text{ ₪} / 22 = 386.3$$

ימי המחלה הלא מנוצלים (שנוצלו מחמת התאונה) X שכר יומי = 11,309 ₪

2. הפסדי השתכרות בעבר -

לצרכי פשרה בלבד, על בסיס גלובאלי בשים לב לאשפוזים, לטיפולים ולהיעדרותה -

40,000 ₪

3. הפסדי השתכרות בעתיד (עד גיל 67) -

12,000 ₪ X 30% X 186.36 (מקדם היוון ל-21 שנים) - 670,882 ₪

הפסדים בתקופת הפנסיה - לפי שיעור 12.55%-

84,195 ₪

4. הוצאות רפואיות בעבר ובעתיד לרבות נסיעות לטיפולים רפואיים -

בשים לב להשלכות ולמצבה המורכב והמחייב והמחלה נזקקה התובעת לאשפוזים, טיפולים רפואיים, התייעצויות עם רופאים מומחים, מזרקים וכדורים אשר אינם כלולים בסל והיא תזדקק להם גם בעתיד -

ע"ב גלובאלי לעבר ולעתיד - 85,500 ₪

5. עזרת הזולת -

בשים לב למצבה, לרגישות, למגבלות ולסכנה הטמונה בחשיפה, התובעת נזקקת לעזרה בניקיון וניהול משק ביתה. התובעת נזקקה לעזרת בעלה ובני משפחתה בהתקפות ואשפוזים, בהיקף מלא וברגיל בהיקף חלקי קבוע.

בהתאם לפסיקה הנוהגת, יש ליתן פיצוי בגין עזרה המושטת לנפגע מצד קרוב משפחתו. בפסק דינו של בית המשפט העליון בענין ע"א 142/89 "יוסף גמליאל ואח' נ' אושיות חברה לביטוח בע"מ ואח'" נפסק כי "הלכה היא, שבאם נפגע לא העסיק עובד לעזרה שהיה זקוק לה, בגלל חוסר אמצעים כספיים, "על בית המשפט לעשות אומדן של הסכום המגיע כפיצוי נאות בעד העזרה שניתנת על ידי בן-הזוג או בני משפחה אחרים של הניזק ולפסוק סכום זה לטובת הניזק" (ע"א 93/73 שושני נ' קראוז פסקי דין כ"ח(1), 277 בעמ' 280 מול האות א' ובעקבותיו ע"א 23/84 (לא פורסם)). הוא הדבר בענינו."

על בסיס גלובאלי - 200,000 ₪

6. ניידות -

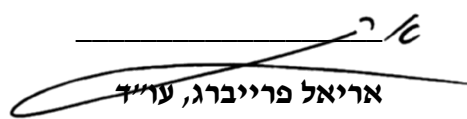
מחמת מגבלותיה הנובעות מהמחלה, נזקקת ותיזקק התובעת לשימוש מוגבר במוניות ולהסעות

מיוחדות - 11,800 ₪

7. כאב וסבל - על בסיס שילוש הסכום שהיה נפסק על בסיס 30%, 13 ימי אשפוז, בניכוי גיל -

177,806 ₪

סה"כ: 1,281,492 ₪

אריאל פרייברג, עו"ד
ב"כ התובעת